

پس از طی دوران زندگی طبیعی بسوی جان جهان و جهان جان بازمیگردند
 (و گرد کعبه جمال ازل و حسن مطلق طوف میکنند).
 مگر این راز هم یکی از معجزات علمی بین کتاب آسمانی و مهین گرامینامه
 جاودانی (قرآن کریم و فرقان حکیم) است که:
 «ومادابة في الأرض ولاطافر يطير بجنا حيه الامم امثالكم ، ما فرطنا في الكتاب
 من شيئاً ثم الى ربهم يحشرون »

اصل دهن : نور از ناردفاع میکند:

با یک ذره بین (هر چه هم قوی باشد) شما نمیتوانید در برایر اشعة آفتاب
 (در مجاورت کانون عدسی) کاغذی را که کاملاً سفید و شفاف باشد محترق سازید
 زیرا مطابق تجربه فیزیکی و محاسبه ریاضی = موج حرارت : در هر ثانیه
 هزار کیلو متر و موج نور : سیصد هزار کیلو متر (بنجاه هزار فرسنگ) طی
 مسافت میکند.

در اینصورت نور (که سیصد برایر حرارت سرعت و قوت دارد -) نه تنها
 حرارت دفاع مینماید بلکه بر آن غالب و مصیطراً هم هست
 (غلبة نور بر نار نیز (که جنبه مثبت اصل نامبرده میباشد) خود اصل جداگانه‌ی
 است که بر قوامین نامبرده افزوده میگردد)
 اینک صحنه‌ی از فرمایروایی این ناموس (دفاع نور از نار) در کتاب آفاق
 (جهان)

درخش آسمانی (برق) هرگز به حیوان سفید رنگ یا انسانی که جامه‌سپید
 پوشیده آسیب نمیرساند ! و این منظره‌ی است که مشاهده آن بیشتر نصیب
 روستایان میگردد .

اسکون برای تحقیق اصل غلبة نور بر نار ناگزیریم قبل از انسان افلاطونی سخن
 بیان آوریم زیرا کمال ضرورت را دارد (خواسته هوشیار دقت فرمای)
 (انسان افلاطونی =)

کنون که با سیر اجمالی در مطالب پیش = اصل هم ارزی جرم و انرژی (هم
 (۴۲)

آهنگی ماده و قوه) مارا به شناسانی الکترودهای جهان و انسان آشنا ساخته، و چگونگی فرمازروانی ناموس جذب و دفع را هم در منبت و منفی آدم و عالم دانسته ایم - مناسب مقام اینکه نظریه افلاطون را در باب شخصیت انسان بیان نمائیم .

اوفطون (فیلسوف باستانی یونان) = در بیست و چهار قرن پیش میگوید : « انسان = نخبه امکان و ارخود عالم صفتی است: عقلی است که در روحی جاگرفته و اسیر زندان طبیعت شده است تن آدمی نیز سه مرتبه دارد = ۱ سر: عتمزاد راکات ۲ - سینه (قلب): مرکز عواطف و احساسات (اراده و همت) ۳ - شکم: جای شهوت میباشد !!! »

توضیح اینکه = عوالم وجود از نظر فلسفه به سه قسم کلی منقسم هیشوند ۱ - مجرد ۲ - نیمه مقید ۳ - مقید مجرد: نه مقداردار نه ماده، نیمه مقید: مقدار دارد بدون ماده، مقید: هم مقدار دارد هم ماده و همین سه عالم کلی = موضوع آلهه و ریاضی و طبیعی میباشد (که، مباحث فلسفه علیا و وسطی و سفلی و مصائب آن : عوالم جبروت و ملکوت و ناسوت هستند) که شامل عاویات و برآزان و سفایات یعنی عقول و ارواح و نفوس میباشد !!!

عقل: حقیقت سبحانی، روح: رقیقت رحمانی، نفس: لطیفة رباني میباشد. و بحکم همین سنتیت است که = عقل: درک حقائق کند، روح: کشف

رقائق، نفس: جذب لطائف !!!
(چنانکه = درک معنای محبت با عقل و تمثیل صورت محبوب در خیال، و جذب طلعت زیبا بطبيعت است)

و چون بظور کلی عالم شهاده = جلوة عالم غیب (و صولات: نمای سیرت)
است پس هن آدمی نیز (از جهت جامعیت شئون) مانندمنش او است.
بالجمله = انسان افلاطونی: منش او = عقل و روح و نفس، و هن وی سرو سینه و شکم است .

﴿ مفزو قلب و معده = مظهر، عقل و روح و نفس را

نژد افلاطون در انسان قشر و لب اینهاستی) ۴۴

(اژشاده و مشهود نگارنده =)

و اینکه افلاطون میگوید «سر، هقر-اد را کارت، سیته، مرکز عواطف، شکم، انبار شهوت میباشد». مقصود او اینست که =

مغز : عرش مجلی عقل سبیانی (و مهبط انوار معارف بزدانی)، قلب : اورنگ سلطنتی روح رحمانی (و مرکز ظهور جذبات صمدانی)، شکم : عرصه حکومت نفس اماره شیطانی (و آشیانه بروز هوشهای نیرانی) میباشد.

و چون ازین پیش معلوم شد سکد قسمت اعلای بدن : هشت و اسفل : منفی میباشد - پس لازم است در اینجا هم متذکر شویم که مغز : هشت سورانی، معده : منفی نیرانی = یا بعبارت دیگر مغز و معده : نعیم و جحیم (پیش و دوزخ) عالم صغیر (آدم) میباشد !!

(این مطالب را برای درک معنای اصل غلبه نور بر نار (که قریبایان خواهد شد) بخاطر بسیاری د)

متاخله مذهبی فیضی قم

یک راز بزرگ مذهبی =

در احادیث اسلام (در باب قیامت) وارداست که، روز جزا = جهنم-حضرت ختمی مرتب خطاب میکند.

« یا محمد جز هنی فان نور ک اطفاً ناری = ای محمد از من در کنر که تاب تو تب هرا فرونشاند »

در این حدیث شریف راز ناموس نامبرده (دفاع نور از نار) بخوبی مندرج است.

ممکن است اعتراض شود که = اینکه نور ایمان نار غصب الهی را فرمینشاند

چه ربطی به دفاع نور مادی از نار عنصری دارد؟!

جواب میگوئیم (پیش ازین معلوم شد) نور ایمان و نار غصب الهی هر دو پایگاه هادی دارند زیرا = مرکز انتشار نور ایمان : مغز، و معده انباع نار غصب معده است.

از اینجهت گفته « سرو شکم : نعیم و جحیم عالم صغیر (آدم) میباشد » چنانکه در حدیث وارد است « الحمی من فجر جهنم = تب : از جوشش دوزخ است » (مرادادان (۴۵)

جهنم صغیر : (معده) میباشد (۱).

بدینسبت هم اعراض و امراض دنیا - کفاره گناهان از عقوبات عقیبی میگردند:

«ولنذ يقهم من العذاب الادنى دون المذاب الاكبير لعلهم يرجعون»

اینک راز ناموس غلبه نور بر نار را که بطور مطلق آرمان ادبیان میباشد (زیر

همین عنوان) ملاحظه خواهید نمود

﴿آرمان ادبیان =﴾

پیش ازین دانستید که - سیرت آدمی: عقل و روح و نفس، صورت او، سرو

سینه و شکم است = مفتر: فرشته علوی (عقل) را مقر، معده: شیطان سفلی (نفس)

را مستقر، سرو شکم: رضوان و نیران جهان مختصر (بشر) میباشد !!!

اکنون باید بدانید که = عقل (که همای اوج سعادت است) همواره هوای

بر واژ بسوی شجرة طبیة اسماء و صفات حضرت الله و نعیم قرب اطلاق (وحدت) را

دارد، و نفس (که نیعنی طیبیت میباشد) هوس شجرة خوبیه تقدیم و کثرت را

جنس خود را همچو کاه و کهر بالاست

جان کشاده سوی بالا بالا

(مثنوی معنوی)

لکن باید دانست که کشن عقل (فرشته بارگاه ازل) بسوی کعبه جمال

ازل طبیعی: و کوشش نفس (لعت گردن) برای جهان بوقلمون (در زندان موقت

یدن) قسری است: و حکما کفته اند «القس لا يدوم ولا يطول = حرکت برخلاف

جهت مرکز جذب: همیشه رانشاید: دیر هم باید»

ازینجهت است که در همه ادبیان این حقیقت پیش یینی شده که «للباطل

جوله و للحق دolle» = روزی آید که «مفتر بر معده حاکم»؛ نور بر نار غالب؛

یزدان بر اهرمن فاقع گرددواز نظر اسلام =

عقل بروسواس خناس چیره؛ ننسان حق نشناش بشوکت ناس خیره - شود =